

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง องค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้พิจารณาในการดำเนินธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่นในศูนย์การค้าอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง จังหวัดสมุทรปราการมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้พิจารณาในการดำเนินธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่น ในศูนย์การค้าอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง และเพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้พิจารณาในการดำเนินธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่นในศูนย์การค้าอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง ของผู้ประกอบการจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล โดยมีกระบวนการ และขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่น ในศูนย์การค้าอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง จำนวนคนชาย 180 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) จากกลุ่มประชากร โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970,p.608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้
2. การจัดทำโครงสร้างของแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามมี 2 ส่วน คือ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 4 ข้อ

2.2 องค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้พิจารณาในการดำเนินธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่น แบ่งออกเป็น 8 ด้าน คือ ด้านสินค้า ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง/สถานที่ตั้งร้านค้า ด้านการส่งเสริม

การตลาด ด้านแหล่งเงินทุน ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ ด้านแหล่งซื้อสินค้า ด้านการจัดการธุรกิจ เสื้อผ้าแฟชั่น จำนวน 40 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ของ ลิเคิร์ต (Likert)

3. นำแบบสอบถาม ที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏธนบุรี ได้ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นการศึกษา ความเที่ยงตรง (validity) ของแบบสอบถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้คำถามชัดเจน สามารถ สื่อความหมายได้ตรงประเด็น และเหมาะสมอย่างยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มคนตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คนแล้วนำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามเท่ากับ 0.8340

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการขอความร่วมมือจาก ผู้ประกอบการธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่น ในศูนย์การค้าอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง โดยนำแบบสอบถามไปแจก ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลจำนวน 123 ฉบับ แล้วรับคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถาม นำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ทุกชุด และนำมาลงรหัส ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test , F-test และ LSD ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ (percentage)
2. วิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้พิจารณาในการดำเนินธุรกิจเสื้อผ้า แฟชั่น โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนน องค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้พิจารณา ในการดำเนินธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่นจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลโดยใช้ t-test , F-test

4. เปรียบเทียบพหุคูณ เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนองค์ประกอบสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้พิจารณาในการดำเนินธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่น จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธี Least Significance Difference (LSD)

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test , F-test และ LSD ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย

$$\begin{aligned} \text{สูตร } \bar{x} &= \frac{\sum fx}{n} \\ \bar{x} &= \text{ค่าเฉลี่ย} \\ \sum fx &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่ กับคะแนน} \\ n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{สูตร } SD &= \sqrt{\frac{\sum fx^2}{n} - \left[\frac{\sum fx}{n}\right]^2} \\ SD &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ \sum fx &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่ กับคะแนน} \\ \sum fx^2 &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่ กับคะแนนแต่ละ} \\ &\quad \text{จำนวนที่ยกกำลังสอง} \\ n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- t = การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
 $\bar{x}_1, \bar{x}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 n_1, n_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) (Best and Kahn, 1998,p.406)

$$\text{สูตร } F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

- F = อัตราส่วนของความแปรปรวน (variance ratio)
 MS_b = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม

5. การเปรียบเทียบพหุคูณ เพื่อทดสอบว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดที่แตกต่างกันใช้วิธี Least Significant Difference (LSD)

$$\text{สูตร } LSD = t\alpha \sqrt{MS_w \frac{(n_1 + n_2)}{n_1 n_2}}$$

- LSD = Least Significant Difference
 t = การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
 MS_w = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 n_1, n_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2